XXX Środa Okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*?k* 13,22-30): Tak nauczając, szedł przez miasta i wsie i odbywał swą podróż do Jerozolimy. Raz ktoś Go zapytał: «Panie, czy tylko nieliczni będą zbawieni?» On rzekł do nich: «Usiłujcie wejść przez ciasne drzwi; gdyż wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, a nie będą mogli. Skoro Pan domu wstanie i drzwi zamknie, wówczas stojąc na dworze, zaczniecie kołatać do drzwi i wołać: "Panie, otwórz nam!"; lecz On wam odpowie: "Nie wiem, skąd jesteście". Wtedy zaczniecie mówić: "Przecież jadaliśmy i piliśmy z Tobą, i na ulicach naszych nauczałeś". Lecz On rzecze: "Powiadam wam, nie wiem, skąd jesteście. Odstąpcie ode Mnie wszyscy dopuszczający się niesprawiedliwości!" Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy ujrzycie Abrahama, Izaaka i Jakuba, i wszystkich proroków w królestwie Bożym, a siebie samych precz wyrzuconych. Przyjdą ze wschodu i zachodu, z północy i południa i siądą za stołem w królestwie Bożym. Tak oto są ostatni, którzy będą pierwszymi, i są pierwsi, którzy będą ostatnimi».

«Usi?ujcie wej?? przez ciasne drzwi»

Rev. D. Lluís RAVENTÓS i Artés
(Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj, w drodze do Jerozolimy, Jezus zatrzymuje się na chwilę, a ktoś korzysta z okazji, aby Go zapytać: «Panie, czy tylko nieliczni będą zbawieni?» (Łk 13,23). Być może, słysząc Jezusa, mężczyzna ten zaniepokoił się. Oczywiście to, czego Jezus naucza jest wspaniałe i atrakcyjne, ale wymagania, które niesie za sobą, nie są już tak przyjemne. Ale jeśli żyłby Ewangelią na własny sposób z “moralnością à la carte”? Jakie miałby prawdopodobieństwo zbawienia?

Tak więc pyta «Panie, czy tylko nieliczni będą zbawieni?». Jezus nie przyjmuje tego podejścia. Zbawienie jest zbyt poważną kwestią, aby rozwiązywać ją za pomocą rachunku prawdopodobieństwa. Bóg «Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia» (2P 3,9).

Jezus odpowiada: «Usiłujcie wejść przez ciasne drzwi; gdyż wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, a nie będą mogli. Skoro Pan domu wstanie i drzwi zamknie, wówczas stojąc na dworze, zaczniecie kołatać do drzwi i wołać: "Panie, otwórz nam!"; lecz On wam odpowie: "Nie wiem, skąd jesteście» (Łk 13,24-25). Jak mogą być owcami z Jego stada, jeśli nie idą za Dobrym Pasterzem i nie akceptują Magisterium Kościoła?

«Odstąpcie ode Mnie wszyscy dopuszczający się niesprawiedliwości!" Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów» (Łk 13.27 do 28).

Ani Jezus, ani Kościół nie obawia się, że obraz Boga Ojca pozostanie nadszarpnięty ujawniając tajemnicę piekła. Jak mówi Katechizm Kościoła Katolickiego «oświadczenia Pisma Świętego i nauki Kościoła na temat piekła są wezwaniem do odpowiedzialności spoczywającej na człowieku w korzystaniu z jego wolności wobec wiecznego przeznaczenia. Są jednocześnie pilnym wezwaniem do nawrócenia» (n. 1036).

Przestańmy udawać mądrzejszych i kalkulować. Wysilmy się, aby wejść przez wąską bramę, próbując tyle razy ile jest to konieczne, ufając w Jego miłosierdzie. «Wszystko to, co cię teraz martwi —mówi Św. Josemaría Escrivá— jest mniej lub bardziej ważne. —To co absolutnie się liczy, to żebyś był szczęśliwy, byś był zbawiony».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Jezu utajony, Miłości wiekuista, Żywocie nasz, Boski Szaleńcze, żeś zapomniał o sobie, a widzisz tylko nas. Nim stworzyłeś niebo i ziemię, wpierw nosiłeś w Sercu swoim nas. O Miłości, głębio poniżenia Twego, o tajemnico szczęścia — czemuż tak mała liczba Ciebie zna? Czemuż nie znajdujesz wzajemności? O Boska Miłości, czemuż taisz piękność swą?» (Święta Faustyna Kowalska)

- «Przejście do życia wiecznego jest dostępne dla każego, lecz jest ono ‘wąskie’, bo jest wymagające, wymaga wysiłku, zaparcia się samego siebie i uśmiercenia własnego egoizmu» (Benedykt XVI)

- «Stwierdzenia Pisma świętego i nauczanie Kościoła na temat piekła są wezwaniem do odpowiedzialności, z jaką człowiek powinien wykorzystywać swoją wolność ze względu na swoje wieczne przeznaczenie. Stanowią one równocześnie naglące wezwanie do nawrócenia (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1036)